

ӘОЖ: 930.85

КОРЕЯНЫҢ ЗАМАНАУИ СӘН СӘЙКЕСТІЛІГІ: ТАРИХНАМАЛЫҚ АСПЕКТ

Болатқызы Әсел

bolatkyzy_assel@mail.ru

Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия Ұлттық Университеті халықаралық қатынастар
факультеті Шығыстану мамандығының
4 курс студенті

Ғылыми жетекшісі – Азмұханова А.М.

Сатиралар мен газет мақалалары «жаңа әйелдер» мен «заманауи қыздарға» жаңа сән сезімдері үшін кеңес беруде бірауыздан болған жоқ. 1928 жылы 17-18 қаңтарда Гёнсонгтегі Жас әйелдер христиан қауымдастығы (중앙기독교청년회관) мектеп оқушылары базардағы уақытылы бистрода үстел күтіп, көңілді түрде бейнеленді: қазіргі екі қыз бейненің ортасын

құрады, олардың қазіргі заман олардың талғампаз мінездерімен, мақтаншақ мимикаларымен, қысқа шаштарымен, хангбок пен янгбок стильдерімен, белдеріне байланған алжапқыштың астына киетін қысқа юбкалармен және батыстық стильдегі аяқ киіммен.[1] Алдыңғы жағында отырған янгбок киген еркек клиенттер қыздарға кофе мен торт ұсынған кезде оларды қарап отырды. Мәтін мектеп даяшылары-қыздарды 'жігерлі және ашкөз арулар, ұқыпты және таза стильді арулар' ретінде сипаттайды. Мұнда көрсетілген қыздар заманауи сұлулық пен заманауи білім беру мен заманауи мекемелердің апофеозының модельдері болды. Қазіргі қыздар көмектескен кезде базар өзінің екі күндік жұмысында үлкен жетістікке жетті. Чосун Илбоның айтуынша, базарға елдің түкпір-түкпіріндегі он төрт әйелдер мектебінен 8000-ға жуық мектеп оқушылары қатысып, өздерінің 1000-нан астам бұйымдарын, соның ішінде тоқыма, кесте және киім-кешектерін қойды.[2] Базарға 40 000-нан астам адам қатысты, олардың арасында үш әйел сарай да бар, олар студенттердің кейбір бұйымдарын патшайым Довагердің атынан сатып алған.

Жаңа әйелдер туралы тағы бір жағымды мәліметті 1933 жылы 21 қарашада Чосун Ильбодағы сатирадан табуға болады. Онда қазіргі заманғы әйелдің айналасындағы әлемге деген көзқарасы өзгеріп, Кореяның Чжун қаласындағы бұқаралық ақпарат құралдарының таралуы пайдалы болды делінген. «Әйелдер әлеміне көзқарас» [女性] атауы бойынша түсініктемеде: Денесі әлсіз жас әйел трамвайдың бұрышында жұқа шинель киіп отырады, бұл жаста «Ромео» мен «Джюльеттаның» немесе И Дорион мен Чунхяның «романтикасы» туралы ойлауы мүмкін әйел. Ол өзінің қызыл қызыл жүрегі - кішігірім әлемдегі дүниелік уайымдарды әлі киіп, содан кейін шешіп тастаған жоқ па?[3] Қысқа уақытқа жабық будойларда болған джусон әйел әлемдегі жаңалықтарды газеттерден немесе радиодан біліп отырғанда, жердің бір бұрышында болып жатқан оқиғаның екінші толқынға өмір сүріп, оған әсер ететін үлкен толқын тудыратынын бірден түсінеді. жерден ілулі бөлігі.

Бұқаралық ақпарат құралдарының әсерінен және әйелдер арасындағы сауаттылықтың жоғарылауына байланысты жаңа әйелдер тек тұрмыстық саламен шектеліп қалған жоқ. Олар 20-шы жылдардың аяғы мен 30-шы жылдардың басындағы Ұлы депрессия кезіндегі сияқты әлемдік істерге алаңдады. Қазіргі заманғы әйелдердің сәйкестілігі батыстық стильдегі орамалмен жағылған пальто және қысқа шаштармен бейнеленген. Жаңа әйелдің имиджі жағымпаздықпен көрінеді, бұл қазіргі заманғы заманда әйелдер Кореядағы ер адамдар сияқты заманауи адамдар болды, олар Кореядағы және бүкіл әлемдегі қоғамдық істерге түсіністікпен қатыса алады.

Әдетте жаңа әйелдер дәстүрлі тұрмыстық жағдайда тәрбиеленіп, кейінірек қоғамдық өмірге және кең әлемге тап болды. Ким Гён Илдің айтуынша, жаңа әйелдер «мемлекеттік секторда және либералды кәсіптерде», ал кейде «сауда және көлікте» жұмыс істеді, дегенмен олар жұмыс күшінің салыстырмалы түрде аз пайызын құрады (0,8%). және әр кәсіпте сәйкесінше 4%). Корей әйелдерінің көпшілігі отарлау кезеңінде «ауылшаруашылығы мен балық шаруашылығында» (шамамен 91%) жұмыс істеді. 1920 жылдардың ортасынан бастап жаңа жұмыс істейтін әйелдерге «мансаптық әйелдер» моникері берілді және олар мектеп мұғалімдері, журналистер, суретшілер, медбикелер немесе акушерлер, банктік және корпоративті іс жүргізушілер, әмбебап дүкендердегі сатушы әйелдер, машинисткалар, телефон операторлары, шаштараздар, косметологтар және даяшылар сияқты жұмыстарға деген құлшыныс.[4] Жапондық атаулар туралы конвенциялардың әсерінен жұмыс істейтін әйелдер жиі аталады ' Қызмет көрсету салаларындағы қыздар: 'depart [ment] girl', 'shop girl', 'elevator girl', 'dabang / cafe girl', 'билет қыз', 'жетекші қыз', 'автобус қызы' және 'манекен қыз', тек бірнеше. Бұл атаулар не әйелдің экономикалық тәуелсіздігі мен қазіргі жағдайын айқындайтын, не ересек еркектерге бағытталған көзқарастарды білдіретін ретінде қарастырылды.

Жаңа жұмыс орындары жаңа әйелдерге өмір сүруге, жеке тәуелсіздікке қол жеткізуге, тіпті еркін некеге тұруға әртүрлі жаңа мүмкіндіктер берді, осының бәрі жаңа әйелдерге жаңа

өмір орнатуға және өз өміріне жаңа мағыналар беруге мүмкіндік берді. Басқаша айтқанда, дәстүрлі салаларда жұмыс істейтін әйелдерден айырмашылығы, жаңа әйелдер жаңа, қоғамдық жұмыс орындарының сұранысын қанағаттандыру үшін өздерін заманауи үлгіде киіндірді. Олардың өздерін киіну және безендіру тәсілі қазіргі кәсіптегі жұмыс берушілерге ұнады; Сонымен қатар, қазіргі заманғы жұмыс істейтін әйелдер жұмыс нышаны бейнелейтін заманауи бейнені көрсетуге міндетті болды. Қазіргі заманғы жұмыс орындарына баратын әйелдерді, батыс стиліндегі киім киген дүкен қыздары және қазіргі заманғы стильдегі ханбокстар бейнеленген. 1938 жылы наурызда Yeoseong (女性) журналында жарияланған қазіргі заманғы әйелдердің жаңа жұмыс орындары «қызметші қыз», «автобус қызы» және «билетші қыз» позицияларының жалпы тақырыптарын қолданумен бейнеленген. Бұл иллюстрацияда жұмыс істейтін әйелдер әр жұмысқа сәйкес келетін батыстық үлгідегі формалардың әр түрін киеді.[5] Жұмыс істейтін әйелдердің жаңа сәйкестендірілуі, осылайша киіну және әсемдеу арқылы, сондай-ақ олардың жаңа жұмыс түрлеріндегі жаңа жұмыс орындарының сұраныстары арқылы құрылды.

Заманауи әйелдердің келбеті, әсіресе қоғамдық орындарда мансап қуған кәсіпқойлар үшін, сондай-ақ әйелдік пен қоғамдағы әйелдердің рөлдері туралы болжамдарға қарсы күресетін мамандар үшін барған сайын маңызды бола бастады. Мансаптағы әйелдер үшін күнделікті киім және сәндік таңдау - не сатып алу керек және не кию керек - бұл олардың кәсіби және жеке стратегияларының саналы бөлігі болды.

Оқушы қыздар мен жұмысшы әйелдер сияқты жаңа әйелдер өздерін заманауи үлгіде киініп жатқанда, гизенг басқаларға қарағанда жаңа стильдерді белсенді қабылдай алатын, көбінесе сән үрдістерінің пайда болуына әкелетін қазіргі заманғы әйелдер болды деп айтуға болады. жалпы қазіргі заманғы сән. Олар дәстүрлі түрде сотта және ақсүйектер арасында қызмет етті, және олар отарлау кезеңінде жұмыс істеп, көңіл көтеруді жалғастырды. 1920-1930 жж. Олардың рөлі жаңа қызмет көрсету саласындағы жұмыс ретінде біртіндеп қайта қабылданды, Гёнсонг сияқты қалаларда қалалық тұтынушылық мәдениеттің өсуімен жылдамдады.[6] Ескі сынып жүйесінің күйреуіне қарамастан, gisaeng әлі күнге дейін менсінбей қарайды. Айтуынша, олар көбінесе жаңа ақсүйектермен, элиталармен және мәдениет қайраткерлерімен жұмыс орындары арқылы байланыса алды. Олар жаңа идеялар мен батыстық стильдерді ерте қабылдады. Олардың жұмысы оларға басқа әйелдерге қарағанда белгілі бір жағдай жасады; gisaeng өзінің сыртқы келбеті мен өмір салты арқылы қазіргі заманға белсенді түрде ие бола алды және төменгі қоғам оларға өзгелерді ойландырмай, қоғамдағы ғайбат сөздерді айтпай-ақ, жаңалықты автономды түрде қабылдауға көмектесу үшін қызмет еткен сияқты.

Шашты қысқа етіп кескен алғашқы әйел - гисаенг Ханг Хян-ран немесе Ханг Мён Хва. Ерлердің топноттарын кесу заңмен 1895 жылы мәжбүр болған, бірақ корей әйелдері. шаш кию өздігінен жүрді, 1920 жылдардың басында өзгерістің басында gisaeng болды.[7]

1922 жылдың шілдесінде Бу Чун-саенгтің Сисапёнгонда жасаған түсініктемесінен анық болғандай, гизенг осылайша әлеуметтік әдет-ғұрыптың ізі болып танылды және оны консерваторлар мен ер адамдар қатаң сынға алды. нәтиже. XX ғасырдың 20-жылдарында зиялылар арасында социализм үстемдік құрған кезде, ерлер элитасы көбінесе гисаенгті әйелдер сәнінің өзгеруіне кінәлап, олардың айқын тұтынуы мен сексуалдық тартымдылығын таптық күрес пен әлеуметтік шиеленісті күшейтеді деп санады. Социалистік элиталық әйелдер үшін әйелдердің шаштарын кию әйелдердің азаттық пен гендерлік теңдігінің символы ретінде қарастырылды. Олар мұны ескі идеялар мен ерлердің басым идеологиялары мен Хео Чжон Сук, Джу Се-джук, Сим Юн-сук және Ханг Агния сияқты әйел лидерлерге қарсы әрекет ретінде қолдады. Осындай фонға қарсы прогрессивті ерлер мен әйелдер бұл дәстүрді көбірек қолдана бастады, ал әйелдердің қысқа шаштары жаңа «ыңғайлылық» пен «қарапайымдылықпен» заманауи әдет ретінде кеңінен танымал болды.

Гисаенг консерваторлардан немесе прогрессивті тараптан қатты сынға ұшыраған кезде, Ким Джин-эн сонымен қатар оларды Кореяға заманауи және батыстық мәдениетті әкелген ерте асыраушылар ретінде бағалады. Gisaeng әйелдері заманауи қызмет көрсету орындарында жұмыс істеуге келгенде, олар заманауи идеялар мен стильдерге төзімділікпен салондық мәдениеттің батыстық баламасымен айналысты. Олар кейінірек Кореяның мәдени сахнасында «кафе-мадамдар, эстрада әншілері немесе актрисалары» болды, басқа ерлер мен әйелдер қоғам қайраткерлерімен байланыста болды. 1937 жылы қаңтарда Samcheolli (三千里) мақаласы петиция ретінде қызмет етті. Геонсондағы полиция ісінің директоры, кафе ханымдары, актрисалары, тіпті рекордтық компанияның әдебиет бөлімінің бастығы болып жұмыс жасайтын гизенг әйелдері тарапынан, Сеулде Жапониядағы және басқа жерлердегідей би залдарын ашу үшін.[8] Ким Джин-эн мұны 19-шы ғасырдың 20-жылдарындағы Кёнсондағы маңызды мәдени оқиға ретінде сипаттады: бұл заманауи әйелдер заманауи қаланың күнделікті өмірінде тәжірибе жинақтаған және қазіргі заманғы қалалық мәдениетті көпшілікке жеткізуге тырысқан, осылайша халық мәдениетінің бастамашылары ретінде әрекет еткен.[9]

Қазіргі сән отарлық Кореяның осындай даулы жерінде қалыптаса бастады. Сәнді тауарлардың қисынсыздығы мен қыңырлығына, олардың мөлшері мен формасына деген сыннан басқа, біз ілінісетін сөмке шын мәнінде сол кездегі әйелдердің негізгі сәндік заттарының бірі болған, және заманауи гизаенг сәнді ілінісетін сөмкені ұстаған деп ойлауға болады. бұл сурет шынымен де сәннің авангарды ретінде мақтаныш сезімін тудырды.

Қолданылған әдебиеттер тізімі:

1. Chusun Ilbo, 21 November 1933, p. 3: ‘電車の 한 구통이에 열븐 外套를 두르고 안진
2. Gyeongil, Yeoseongui geundae, pp. 339-375; 342-343; 346-347.
3. Sin Yeonsuk, Social Characteristics of Women’s High Education during the Colonial Period 1988, pp. 271-288.
4. Chusun Ilbo, 14 May 1934: ‘現代의 建築은 鐵骨과 “유리”로 더구나 百貨店은
5. Chusun Ilbo, ‘Iljeha hangugyeoseongsahoesa yeongu’ [A Study on Korean Women’s Social History during the Colonial Period], 1989.
6. Gang Hyanran was mentioned in ‘One Who Did It First’ [제일 먼저한 사람], Byeolgeongon [별건곤], January 1928.
7. Gang Myeonhwa (강명화) was named as the first in ‘Joseon Elite Women’s Short Hair Ferment – Making Chignon-haired Madams into Yankee Girls?’ [조선지식여성은 단발재소요-트레머리마나님들의 양키-결화인가?], Jogwang [조광], June 1936, in Kim Jinson, Hyeondaeseongui hyeongseong, p. 178.
8. Kim Jisong, Hyeondaeseongui hyeongseong, pp. 178-181.
9. Yi Segu [서울에 땀스흘을 許하라], Samcheolli [三千里], Vol. 9, No. 1, January 1937, pp. 162-166.